

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi“:	
ar piesūtīšanu:	bez piesūtīšanas:
par:	par:
Ls	Ls
1 gadu 12,—	1 gadu 18,—
1/2 gadu 6,—	1/2 gadu 10,—
3 mēn. 2,—	3 mēn. 5,—
Piesūtīt pa pastu un pie atkalpārdevējiem 13	Par atsevišķu numuru 1,70

Latvijas valdības

Iznāk katru dienu, izņemot

Redakcija:
Rīgā, pili 2. ist. Tālrūnis 20032
Runas stundas no 11—12

oficiāls laikraksts

svētdienas un svētku dienas

Kantoris un ekspedīcija:
Rīgā, pili 1. ist. Tālrūnis 20031
Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu maksa:	
a) tiesu sludinājumi līdz 30 vienslejiņām rindīnām	Ls 4,—
par katru tālāku rindīņu	„—,15
b) citu iestāžu sludinājumi par katru vienslejiņu rindīņu	„—,20
c) no privātiem par katru viensl. rindīņu (par obligāt. sludin.)	„—,25
d) par dokumentu pazaudēšanu no katras personas	„—,80

Likums par studentu-brīvības cīņu dalībnieku atbrīvošanu no lekciju naudas maksas Latvijas valsts augstskolās.

- No lekciju naudas maksas Latvijas valsts augstskolās atbrīvo pa visu atsevišķās fakultātēs vai nodaļās paredzēto studiju laiku tos studentus, kas Latvijas atbrīvošanas karā zaudējuši savu veselību, par ko viņiem jāiesniedz attiecīga ārstu komisijas apliecība.
- Valsts augstskolu studentus, kas brīvprātīgi iestājušies Latvijas armijā un piedalījušies Latvijas atbrīvošanas kaujās, atbrīvo vienu gadu no lekciju naudas maksas, bet ja viņiem sekmes studijās, tad no lekciju naudas maksas viņus atbrīvo pa visu atsevišķās fakultātēs vai nodaļās paredzēto studiju laiku. Studentus, kam līdz šī likuma izdošanai nebija iespējams izmantot šajā (2.) pantā minētās tiesības, atbrīvo no lekciju naudas maksas arī tajos gadījumos, kad viņu studiju laiks pārsniedz ne vairāk kā par 50% atsevišķās fakultātēs vai nodaļās paredzēto studiju laiku.
- Valsts augstskolu studenti, kas mobilizēti Latvijas armijā un piedalījušies Latvijas atbrīvošanas kaujās, iepriekšējā (2.) pantā norādītos apstākļos atbrīvojami no lekciju naudas pusapmēra.
- Šajā likumā minētie studenti atbrīvojami no lekciju naudas maksas virs attiecīgos noteikumus vai augstskolas budžetā nosacītās atbrīvojamo procentu normas. Ar šo atceļti noteikumi par studentu-kaņavīru atsvabināšanu no mācības maksas Latvijas augstskolās (Lik. kr. papild. 42). Šā likuma nosacījumi ir piemērojami sākot ar 1934./1935. mācības gadu.

Rīgā, 1934. g. 11. oktobrī.
Ministru prezidents K. Ulmanis.
Izglītības ministrs L. Adamovičs.

Pārgrozījumi un papildinājumi

valsts kurlmēmo skolu internātu padomju instrukcijā.

- Vaists kurlmēmo skolu internātu padomju instrukcijā (Lik. kr. 1933. g. 215) izdarīt šādus pārgrozījumus:
2. pantā 1 punktā un 6. pantā „apriņķu valdēm“ atvietot ar „apriņķu lauku pašvaldību vecākajiem“ un
 3. pantu papildināt ar šādu 7. punktu:
 - 7) iesniegt izglītības ministram apstiprināšanai priekšlikumu par papildatlīdzību internāta un zemes saimniecības pārzinim, ja viņš ir skolas priekšnieks.
- Rīgā, 1934. g. 11. oktobrī.
Ministru prezidents K. Ulmanis.
Izglītības ministrs L. Adamovičs.

Valdības rīkojumi un pavēles.

Noteikumi

par mazākuma tautību skolotāju pārbaudīšanu valsts valodas prašanā.

- (Izdoti uz likuma par tautas izglītību 207. panta un Izglītības ministrijas iekārtas 2. panta pamata.)
- Visiem mazākuma tautību skolu priekšniekiem un skolotājiem jāiztur līdz 1935. g. 1. jūlijam pārbaudījumi latviešu valodā latviešu pamatskolu pilna kursa apmērā. Šis pārbaudījums turams rakstos un mutes vārdos.
 - Piezīme. Atsevišķos gadījumos pārbaudījuma veidu un apmēru nosaka Skolu departamenta pārbaudījumu komisija.
 - No pārbaudījuma valsts valodas prašanā atbrīvojam personas, kam Izglītības ministrija izdevusi saskaņā ar 1932. g. 9. jūnija noteikumiem (iesp. „Vald. Vēstn.“ 1932. g. 128. num.) un 1934. g. 22. janvāra 337. rīkojumu apliecību ieguvuši 1930. gadā un vēlāk.
 - No pārbaudījuma valsts valodas prašanā atbrīvojamas personas, kam Izglītības ministrija izdevusi saskaņā ar 1932. g. 9. jūnija noteikumiem (iesp. „Vald. Vēstn.“ 1932. g. 128. num.) un 1934. g. 22. janvāra 337. rīkojumu apliecību ieguvuši 1930. gadā un vēlāk.
 - No pārbaudījuma valsts valodas prašanā atbrīvojamas personas, kam Izglītības ministrija izdevusi saskaņā ar 1932. g. 9. jūnija noteikumiem (iesp. „Vald. Vēstn.“ 1932. g. 128. num.) un 1934. g. 22. janvāra 337. rīkojumu apliecību ieguvuši 1930. gadā un vēlāk.
 - Par izturētiem pārbaudījumiem Skolu departaments izsniedz attiecīgu apliecību.
 - Instrukciju par pārbaudījumu kārtošanu izdod Skolu departaments.
 - Pēc šo noteikumu izsludināšanas līdz 1935. gada 1. jūlijam, ievēlot un ap-

stiprinot skolu priekšniekus un skolotājus mazākuma tautību skolās, priekšroka dodama personām, kas šo pārbaudījumu izturējušas.

Šie noteikumi stājas spēkā ar izsludināšanas dienu un atceļ „Valdības Vēstnesi“ 1932. g. 128. numurā izsludinātos noteikumus un 1934. g. 22. janvāra 337. rīkojumu par mazākuma tautību skolotāju pārbaudīšanu valsts valodas prašanā.

Rīgā, 1934. g. 12. oktobrī. A 2567.
Izglītības ministrs L. Adamovičs.
Skolu departamenta direktors L. Bērziņš.

Noteikumi par zivju saudzēšanas iecirkņiem jūrā pie Mērsraga upes (kanāja) ietekas, Mērsraga upē un Engures ezerā.

- (Izdoti uz Zvejniecības likuma 3. un 13. panta pamata.)
- Jūrā pie Mērsraga upes (kanāja) ietekas noteicu zivju saudzēšanas iecirkni starp Mērsraga ostas moliem, savienojot abus mola galus taisnā līnijā.
 - Mērsraga upē (kanālī) noteicu zivju saudzēšanas iecirkni visā platībā starp Engures ezeru un ieteku jūrā.
 - Engures ezerā noteicu zivju saudzēšanas iecirkni no Mērsraga upes iztekas līdz līnijai no Laides raga uz Alksņu ciema grāvi.
 - 1., 2. un 3. pantā minētos zivju saudzēšanas iecirkņos noliegts ikkatrs zvejas veids, izņemot makšķerēšanu ar rokas makšķeri no krasta.
 - Vainīgie šo noteikumu pārkāpšanā saucami pie likumīgas atbildības uz Sod. lik. 262. p. pamata.
- Zemkopības ministra b. J. Birznieks.
Lauksaimniecības pārvaldes priekšnieks J. Zariņš.

Noteikumi par zveju Engures ezerā.

- Pamatojoties uz zvejniecības likuma 18. pantu, Zemkopības ministrija noliedz Engures ezera Laides, Salas, Vecā Dziedru, Bērziema, Melnraga dziļumu un to savienojumu W pusē, Krusta dziļuma S pusē, zvejojot ar venteriem, kušu sētas augstākas par 60 cm, pie kam jēdas gaņūms, ieskaitot abus gala venterus, nevar būt garāks par 10 metriem; noliegts taisīt aizžogojumus ar galveniem priekšstikliem. Venteri novietojami ne tuvāk par 50 metriem.
 - Zvejas vada āmija acu lielumam, mērojot pa diegu slapjā stāvoklī, no viena mezgla vidus līdz otra mezgla vidum, jābūt vismaz 2,5 cm.
 - Vainīgie šo noteikumu pārkāpšanā saucami pie likumīgas atbildības uz Sod. lik. 262. p. pamata.
- Zemkopības ministra b. J. Birznieks.
Lauksaimniecības pārvaldes priekšnieks J. Zariņš.
- ### 439. rīkojums
1934. g. 10. oktobrī
par Nabes stacijas pārdēvēšanu.
- Ar š. g. 16. oktobrī pārdēvēju Nabes staciju par „Lāde“.
- Satiksmes ministrs B. Einbergs.
Dzelzceļu galvenais direktors K. Bļodnieks.
- Sakarā ar šo rīkojumu „Attālumu rādītāji“ izdarāmi sekojoši grozījumi:
- staciju alfabētiskā sarakstā XII lappusē pēc nosaukuma „Lazdukalns“ jāieraksta „Lāde“ ar apzīmējumiem „v—XIIa—23“, bet tai pašā lappusē Nabes nosaukumu līdz ar attiecīgiem apzīmējumiem nosvitrot;
 - 46.—47. lappusē XIIa tabulā, 23. pēc kārtas stacijas nosaukums „Nabe“ jāatvieto ar „Lāde“.
- Finanču direktors Mazkalniņš.
Tarifu nodaļas vadītājs E. Bērziņš.

Francijas valdības galvas atbilde Ministru prezidentam Dr K. Ulmanim.

Ministru prezidents Dr K. Ulmanis uz līdzjūtības izteikumu Francijas valdībai Bartū traģiskās nāves gadījumā 12. okt. saņēmis no Francijas ministru prezidenta Dumerga šādu atbildes tālgrammu:

„Simpatiju apliecinājums, ko Jūsu ekscelencei labpaticies izteikt man latvju tautas vārdā Marseļas traģiskā atentāta gadījumā, mani dziļi aizkustināja, un es lūdzu Jūs pieņemt Francijas valdības izjustu atzinību“.

Valdības iestāžu paziņojumi.

- #### Iecelšanas un atvaļinājumi.
55. rīkojums.
- Sakarā ar bij. Rīgas Jūrmalas pilsētas notāra Vilhelma Liepiņa arvaļināšanu no obligatoriskā kara dienesta un saskaņā ar savu š. g. 30. maija 19. rīkojumu iecēlu viņu no jauna, skaitot ar š. g. 20. oktobrī, par notāru Rīgas Jūrmalas pilsētā, atsvabinot ar to pašu dienu no Rīgas Jūrmalas pilsētas notāra amata Mirdzu Kreičbergs.
1934. g. 11. oktobrī.
Tieslietu ministrs H. Apsīts.

Meklēt izbeigto personu 1396. saraksts.

- 33327. Celms Marija. 43928/34.
 - 33328. Čiževskis Osīps. 44164/34.
 - 33329. Dālbergs Aleksandrs. 44000/34.
 - 33330. Dālbergs Aleksandrs. 43793/34.
 - 33331. Dālbergs Aleksandrs. 43999/34.
 - 33332. Dālbergs Aleksandrs. 43364/34.
 - 33333. Pizelis Helēna. 42734/34.
 - 33334. Stepanovs Tarasījs. 44141/34.
 - 33335. Viļums Tekla. 43835/34.
- Rīgā, 1934. g. 9. oktobrī.
Kriminālās policijas pārvaldes priekšnieka v. (paraksts) Darbvedis Hūns.

Ārlietu ministrijas ģenerālsekretāra V. Muntera runa radiofonā 11. oktobrī.

(Beigas.)

Piegrīzoties notikušās Tautu savienības pilnsapulces darbības un nozīmes raksturojumam, nav iespējams šī ziņojuma rāmjos uzskaitīt visus konkrētus jautājumus, ar kuriem nodarbojās pilnsapulce. Mēs varam izķert tikai pašus galvenos, un šis ziņojums būtu nepilnīgs, ja viņš nemēģinātu arī nākt pie zināmiem vispārējiem slēdzieniem, kas izriet no pilnsapulces lomas kā notecejušā politiskā gada bilances noslēdzējas un nākamā politiskā gada ievadītājas.

Pirmā vietā viens konstatējams: jau 1933. gadā izēmējās raksturīga ipatnība tagadējā starptautiskā stāvoklī, proti, ka politiski apsvērumi un politiskās rūpes nem vīrsroku pār saimnieciskām interesēm. Tie, kas atceras laiku līdz 1931./32. gadam, piekritīs, ka visus ilgos gadus pēc pasaules kara izbeigšanās starptautiskās attiecībās pārsvarā bija saimnieciskās problēmas, runāja par saimniecisko diplomātiju, gribēja pāraudzināt diplomātus par saimnieciskiem lietpratējiem, par savu valstu tirdzniecības aģentiem. Runāja, ka kālā politika esot iespēļējusi savu lomu, ka vārds piederot tirgotājiem, rūpnīkiem, bankiejiem. Lielo starptautisko konferenču degpunktā bija saimnieciskie jautājumi; pietikti pieminēt Dženovas, Briseles un neskaitāmās reparāciju konferenču, Barselonas satiksmes un tranzīta konferenču, vispasaules ekonomisko konferenci 1927. g. Lozannas un multas pamiera konferenču un daudzas citas starptautiskas sanāksmes, lai pārliecinātos par šī apgalvojuma pareizību. Nedzirdēta rosība tirdz-

niecības ligumu politikā, jauni pagēmiēni valstu un tautu saimniecībā, attiecību kārtošana ar Padomju Krieviju Nep'a un piegades laikmetā. Visas šīs parādības izceļ saimniecisko jautājumu prioritāti un pirmiesības starptautiskā politikā.

Tagad tas ir citādi. Politika atkal ieņēmusi dominējošo stāvokli, un 1933. g. Londonas saimniecisko konferenci nācās pārtraukt sakarā ar to, ka trūka vajadzīgo politisko priekšnoteikumu starptautiskas saimnieciskas saskaņas un sadarbības atjaunošanai.

Techniskā valodā mēs mēdzam teikt, ka mēs atrodamiē politikas primata laikmetā, kad mums vispirms jāatjauno starptautiskais politiskais līdzsvars, jāatjauno politiskas un psiholoģiskas uzticības atmosfēra, iekams var būt runa par vispārējo saimniecisko atveseļošanu.

Šis konstatējums sevišķi skaidri izpaužas Eiropā, kuŗa visvairāk sajutuši pasaules kara postošo iespaidu ne tikai zīmējoties uz iznīcināto dzīvo spēku un materiālām vērtībām, bet arī attiecībā uz politisko līdzsvaru un tautu psiholoģiju. Taisni šai nozīmē iespējamība darboties līdz Tautu savienībā rada neatsvejamu izdevību orientēties tagadējā sarežģītā stāvoklī un izprast krustojošos spēku līniju savstarpējo iedarbību.

Simptomātiski jaunajiem politiskiem jēdzieniem bija debātes minoritātu jautājumā un otrās komisijas atzinumi saimnieciskā politikā.

Pārrunas minoritātu jautājumā ierosināja Polija un Ungārija. Polija iziet no

pārliecības, ka minoritātu tiesību aizsardzības sistēma, kas noenkurota sevišķos minoritātu līgumos, kas savukārt ir organiski saistīti ar Versaļas miera līgumu, ir novecojusi un ka šī tiesiskā sistēma ir jāpārstrādā un jāpiemēro tai evolūcijai, kas norisinājusies pēdējos 15 gados kopš minēto minoritātu līgumu noslēgšanas. Polija tādēļ prasīja, lai Tautu savienība sasauktu starptautisku konferenci, kas izstrādātu jaunas, it visām valstīm piemērojamas normas minoritātu tiesībās. Šis priekšlikums uzdūrās uz tik spēcīgu pretestību, ka poļu delegācijai nekas citas neatlika, kā ņemt to atpakaļ, jo bija paredzams, ka tas pilnsapulces piekrišanu negūs. Zīmīgi turklāt, ka daudzas valstis, kas varbūt pēc būtības atzina Polijas ierosinājumu par pareizu, tomēr pret to ieņēma noraidošu viedokli, jo saskatīja tajā tieksmi uzstāt netiešā veidā Versaļas miera līguma sistēmas revīziju.

Ļoti svārigu runu šai jautājumā noturēja Lielbritānijas delegāts lords-zimoga glabātājs Idens, kas norādīja uz sekojošo:

„Problēma ir tīri vietējs raksturs, un tā pastāv tikai dažos atsevišķos Eiropas iecirkņos. . . . problēma ir cēlusies no tā fakta, ka miera līgumi nesa līdz teritoriālas pārgrozības, un valstis, kuru teritorijas paplašinājās, dabūja līdz lielākas iedzīvotāju grupas, kas etnogrāfiskā ziņā nepiederēja pie valstīm, zem kuru suverēnitātes tās nonāca. . . . nav minoritātu jautājuma vispasaules mērogā. . . . Minoritātu līgumu mērķis nebija padarīt problēmu par mūžīgu, bet to atrisināt. . . . Ir iespējams, ka tagadējo sistēmu var kritizēt. . . . Jautājums nav par to, ka kādā valstī pastāv dažādas tautības un ticības, bet ka zināma minoritāte robežo ar savas tautības vai ticības brāļiem, kas dzīvo kaimiņvalstī, no kurienes šī minoritāte nesen atdalīta. . . .“

Ko lai mēs mācāmies no šiem vārdiem? Vispirms: nekad nav pastāvējis nodoms uz mūžīgiem laikiem uzturēt minoritātu aizsardzības sistēmu; minoritātēm pakāpeniski jāieiet par organisku sastāvdaļu vairākuma tautas nacionālā dzīvē. Otrkārt, minoritātu tiesību revīzija ir nobriedis jautājums. Treškārt, minoritātu aizsardzības vajadzība atzīta galvenokārt tās valstīs, kas uz miera līguma pamata ieguvušas citu valstu teritoriju ar svešautiešu iedzīvotāju vairākumu. Latvijas patstāvība nav nodibināta ar Versaļas miera līguma noteikumiem, un viņai arī minoritātu līgumu nav. Iestājoties Tautu savienībā, Latvija no brīvās gribas ar patstāvīgu deklarāciju paziņoja savas minoritātu aizsardzības sistēmas pamatprincipus. Tāpat Latvija nav ieguvusi citu valstu teritorijas ar svešautiešu iedzīvotāju vairākumu. Tādēļ mūsu pienākumi minoritātu jautājumā ir pavisam citādi nekā tie, par kuriem gāja runa Tautu savienībā, un kuŗas debatēs mums deva ir morālisku, ir juridisku apstiprinājumu mūsu līdzšinējās rīcības pareizībai.

Citādi pie lietas piegāja Ungārija. Tā izmantoja Tautu savienības forumu, lai celtu sūdzības par ungāru minoritātes likteni tās valstīs, pie kuŗām ungāru minoritāte uz miera līguma pamata piedalīta. Bet apstākļu pazinēji aizrādīja, ka šis gājiens domāts mazāk pašas ungāru minoritātes interesēs, nekā paša miera līguma revīzijas ierosināšanai un šī ierosinājuma attaisnošanai.

Arī no šīm diskusijām varam iegūt mums derīgu atzinumu — proti, ka Tautu savienības pilnsapulce nevēlas kļūt par skatuvi, uz kuŗas varētu izcinīt minoritātu sūdzības un strīdus. Šim nolūkam pareizā instance ir Tautu savienības padome, kur attiecīgos jautājumus var apspriest nopietni, lietišķīgi un bez ārēja skaļuma un trokšņa.

Tagad piegriezīsimies otrai komisijai un tās atzinumiem saimnieciskā politikā. Kā zināms, šis referāts bija uzticēts Latvijas pārstāvim, un Latvijas vārdā tad arī man nācās aizstāvēt ir komisijā, ir pilnsapulcē tās tezes, ko varēja izlobīt no plašām debatēm šai jautājumā.

Te nu vispirms apstiprinās jau agrāk izteiktus apgalvojumus par politikas primātu, politikas pirmtiesībām, jo uz ziņojuma pamata pilnsapulce vienbalsīgi konstatēja, ka starptautisko saimniecisko attiecību tagadējais stāvoklis izskaidrojams ar to, ka sociāliskiem un politiskiem apsvērumiem piešķir lielāku nozīmi, nekā tīri saimnieciskiem elementiem.

Tālāk mēs varam secināt no ziņojuma par saimnieciskiem un finanču jautājumiem, ka tie soli, ko katra valsts spēsusi savu dzīves interešu aizsardzībai, savas valsts un tautas saimniecības uzturēšanai, ir morāliski un faktiski attaisnoti, un ka turpmāk valstis nevarēs uzbrukt viena otrai ar pārmetumiem par augstiem muitas tarifiem, kontingentiem, valūtas ierobežojumiem u. t. t., bet kopīgiem spēkiem būs jāmeklē ceļš, kā atrast izlīdzinošu līniju starp visiem pašuzturešanās motīvu diktētiem saimnieciskiem ierobežojumiem, lai nodibinātu jaunu, stabili pamatu starptautiskai tirdzniecībai.

Un beidzot mēs atrodam ziņojumā atzinumu, kas mums kā lauksaimniecības valstij ir sevišķi svarīgs: „ir nepieciešami izdarīt ankētu par rūpniecības aizsardzības politiku lauksaimniecības valstīs un lauksaimniecības aizsardzības politiku rūpniecības valstīs, piegriežot sevišķu vērību pārmerīgas lauksaimniecības aizsardzības sekām dažās rūpniecības valstīs, kas neļāvēlīgi atsaucas uz agrārvalstu tirdzniecību un aizkavē vispārējo atveseļošanu.“

Te pirmo reizi pēc pasaules kara ir atzīta mūsu senenā apgalvojuma pareizība, ka bez lauksaimniecības valstu pirkspēju atjaunošanas pasaules saimnieciskā stāvokļa uzlabošanās nav iedomājama. Nevar uztipt lauksaimniecības valstīm rūpniecības ražojumus, ja tai pašā laikā visādiem mērķiem līdzekļiem aizbarikādē rūpniecības valstu tirgu lauksaimniecības valstu ražojumiem. Nevar pārnest lauksaimniecības valstīm, ka tās mērķliki rada rūpniecību, ja rūpniecības valstis atsakās palielināt lauksaimniecības ražojumu patēriņu, lai tādējādi vairotu lauksaimnieku pirkspēju, kas tad var izpausties ārzemju rūpniecības ražojumu plašākā importā.

Rezolūcijā, ko uz otrās komisijas ziņojuma pamata pieņēma pilnsapulce, noteikts, ka Tautu savienība nekavējoties stāsies pie kompensācijas un klīringa līgumu pētīšanas, jo delegāciju vairākums bija tais domās, ka šādi līgumi var palīdzēt atjaunot stabilitāti un veselīgākus apstākļus starptautiskā tirdzniecībā. Arī Latvijai jau ir piedzīvojumi ar kompensācijas un klīringa līgumiem, un mēs varam no ievadītiem pētījumiem sagaidīt tikai pozitīvus panākumus.

Es ar zināmu atturību tagad piegriežos sava ziņojuma pēdējai daļai — Ženēvas politiskai bilancei vārda plašākā nozīmē, t. i. visai starptautiskai konjunktūrai, kas atspoguļojas pilnsapulcē.

Nav nemaz jābūt profesionālam diplomātam, lai saskatītu nopietnus traucējumus visas pasaules, bet sevišķi asi Eiropas politiskā līdzsvarā. Stāvoklis Tālajos austrumos ir saspīlēts, un varbūtējiem sarežģījumiem šai pasaules daļā var būt tālejošas sekas, jo līdzsvarā pie Klusā Okeana ir ieinteresētas 4 varenas valstis un bez tam teritorijas un iedzīvotāju skaita ziņā milzīgā Ķīna. Ļoti iespējams, ka izdodas novērst tiešas briesmas un izvairīties no atklātām sadursmēm Tālajos Austrumos, bet politisku degvielu un sprāgstvielu tur ir daudz. Nenoteiktībai un sasprindzinājumam, kas tur valda, ir savs iespaids arī Eiropā, jo pārgrozības līdzsvarā pie Klusā okeana var izsaukt zināmas politiski-stratēģiskas pārkārtošanās tās valstīs, kuŗu interešu sfēra sniedzas iekšā arī mūsu kontinentā.

Stāvoklis pašā Eiropā ir vēl sarežģītāks. Eiropas politisko spēku savstarpēja iedarbība patlaban ir tik pretrunīga, ka tikai ar lielu uzmanību var saskatīt kaut kādas cik necik noteiktas pamatlīnijas. Līdz 1933. gadam politiskā dinamika Eiropā bija samērā vienkārša, jo mums bija darīšana ar pasaules kara politiskā mantojuma pārkārtošanu. No vienas puses mēs redzējām valstis, kas gribēja atgūt vismaz daļu no pasaules kara zaudētā; otrā pusē stāvēja valstis, kas vēlējās mieru un esošā stāvokļa — status quo — nodrošināšanu. Savrup stāvēja Padomju Krievija, kas nebija Versaļas sistēmas dalībniece, un kas, pateicoties revolūcionārām iekšējām pārvērtībām, tikai palēnām tuvojas atkal Eiropas politiskai sistēmai. Savrup stāvēja arī Lielbritānija, kas, pretēji savai tradicionālajai politikai, bija spiesta kara laikā dziļi ieiet Eiropas kontinenta lietās, un kas pēc kara centās lēni un neatļaidīgi atgūt savu izolētas salas pozīciju. Tomēr visā pilnībā viņai tas neizdevās; jo viņai bija jāuzņemas sava daļa Eiropas līdzsvara nosargāšanā, lai nodrošinātos pret varbūtējiem jauniem sarežģījumiem.

Centrālo vietu Eiropas valstu attiecībās ieņēma drošības jautājums, un atbrū-

šanās konferencē bija šo centienu ārējais izpaudums:

1933. gadā stāvoklis krasi mainījās, jo Vācijā nāca pie varas partija, par kuŗas uākotnes nodomiem valdīja nezināšana, bet kuŗa ar savu idejisko pagātņu un sludinātām mācībām daudzās valstīs izsauca aizdomas un bažas. Politiskās pārmaiņas Vācijā sakrita ar ļoti nelābvēlīgu starptautisku saimniecisku konjunktūru, un tā mēs jau 1933. g. vasarā vērojām iesākamies daudzpusīgu politiskas pārgrupēšanās un pārorientēšanās procesu, kas arī tagad turpinās pilnā gaitā.

Nevar taisni teikt, ka būtu pieaugušas reālas briesmas vai stratēģiska nedrošība, bet visa Eiropa atrodas it kā kausēšanas katlā un ir neziņā par ievadītās politiskās reakcijas iznākumiem. Eiropu arī var salīdzināt ar lielu kaleidoskopu, kuŗu griež nezināma roka un kuŗā atsevišķu sastāvdaļu savstarpējais stāvoklis un visa kopējā aina pastāvīgi mainās.

Uz kopēja fona iezīmējas 3 galvenās tendences: 1) drošības jautājums Vidus-eiropā, 2) drošības jautājums Austrumeiropā un 3) vietējie drošības līgumi. Praktiskā politikā mēs varam šos 3 jautājumus apzīmēt arī citādi: 1) Austrijas jautājums, 2) franču-padomju tuvināšanās un Austrumu pakts un 3) reģionālie politiskie līgumi.

Austrijas neatkarības apdraudēšana neizbēgami izsauktu smagus satricinājumus Vidus-eiropā, ko apzinās it labi ir Austrijas kaimiņi, ir lielvalstis. Tādēļ Anglija, Francija un Itālija šī gada 17. februārī un otro reizi 27. septembrī nāca klajā ar kopēju deklarāciju par Austrijas neatkarības uzturēšanu. Tomēr iekšējais stāvoklis Austrijā paliek nenoteikts un nevar apgalvot, ka tas varētu drīz grozīties uz labo pusi.

Citāds ir stāvoklis Austrumeiropā. Te jau ir nodibināta diezgan laba drošības sistēma. Austrumeiropā nav revizionistu, jo Austrumeiropas valstis nav radītas ar Versaļas miera līgumu, bet katra par sevi iekarojusi savu patstāvību un neatkarību. Austrumeiropas valstu starpā nav konfliktu un strīdu, kas būtu izšķirami ieročiem rokā. Ar Padomju Krieviju pastāv politisku līgumu virkne no Somijas līdz Rumānijai. Polijai bez tam ir neuzbrūkšanas deklarācija ar Vāciju. Starp Padomju Krievijas robežvalstīm valda draudzīgas attiecības. Šķiet, ka drošība šeit dibināta uz labiem pamatiem. Tomēr, kopš 1933. g. mēs novērojam, ka Padomju

valdība sāk iestāties par drošības papildu garantijām savstarpējas palīdzības līgumu veidā. Viņas centienu atbalsta Francija, un tā šā gada jūnijā rodas Austrumu pakta shēma, kuŗā bez Padomju Krievijas un Vācijas vēl piedalītos Polija, Baltijas valsts un Čehoslovākija. Paralleli notiek sarunas par franču-padomju savstarpējas garantijas līgumu. Šos līgumus domāts apvienot kopējā sistēmā, un to spēkā stāšanās saistīta ar Padomju Krievijas iestāšanos Tautu savienībā. Tāds bija plāns. Patiesībā lieta iznāca otrādi, jo Padomju Krievija jau ir iestājusies Tautu savienībā, bet Austrumu pakts nav pārvirzījies uz priekšu. Gluži otrādi: divas galvenās dalībnieces, Polija un Vācija, ir izteikušās par paktu ļoti atturīgi, ja ne noraidoši. Kāds būs Austrumu pakta tālākas liktenis, šimbrīžam grūti noteikt; var būt to uz laiku atliks un toties turpināsies sarunas par franču-padomju kopdarbības līgumu.

Ši nenoteiktība lielvalstu politiskās attiecībās pamudina zināmas mazāko valstu grupas ciešāk saslēgties un nodibināt vietējus blokus, kas būtu spējīgi ar lielāku spēku aizstāvēt kopējas intereses. Viena no tādām grupām ir Mazā Antante, viņai sekoja Balkanu valstis, noslēdzot Balkanu paktu. Tagad šīm grupām pievienojas Baltijas pakts, kamēr Skandināvijas valstis bez rakstiskiem līgumiem izved zināmu politisku sadarbību.

Tāds ir isumā Eiropas stāvokļa raksturojums. Kā redzams, tas vēl ir neskaids un nenoteikts. Vajadzīgo noteiktību mēs varbūt vēl tik drīzi nepiedzīvosim. Par vienu gan visi ir vienis prātis, ka neviens nevar riskēt izsaukt bruņotu konfliktu, jo par tā katastrofālām sekām nevienam nav šaubu. Bet tai pašā laikā arī neviens nevar ieteikt piemērotu atrisinājumu, un tādēļ visi centieni iziet uz to, lai tagadējais pārgrupēšanās process nenovestu pie jauniem saspīlējumiem vai pie pastāvošo saspīlējumu padziļināšanās.

Tādus āpstākļos politiski-diplomātiska darbība kļūst sevišķa atbildīga un katrai valstij jārikojas ar aukstasinību, uzmanību un veiklību.

Tādēļ katrai ārpolitikai ir nepieciešams visas tautas vienprātīgas atbalsts un uzticība, jo, tikai jūtot aiz sevis vienotu tautas gribu, ārlietu vadība var rīkoties ar vajadzīgo noteiktību un autoritāti.

Mans novēlējums, šo ziņojumu beidzot, būtu, lai mūsu valstī ārējā politikā, tāpat kā citos jautājumos, nekad netrūktu šis savstarpējais uzticības un palāvības starp tautu un tās valdību.

Māksla.

Nacionālā opera. Sestdien, 13. oktobrī, tautas izrādē „Zelta meistariene“. Piedalās L. Blūmentāle, H. Lūse, V. Ančarovs-Kadīķis, A. Verners, R. Pelle u. c. Dirigents J. Kalniņš. — Svētdien, 14. oktobrī, pulksten 13.30 tautas izrādē ballets „Burvju zirgzīnš“. Piedalās H. Tangijeva - Birzniece, M. Lence, S. Jurgense, G. Černova, O. Lēmanis, E. Leščevskis, R. Saule, H. Plūcis, V. Leonaitis u. c. Dirigents J. Kalniņš. Kātrs pieaudzis var ņemt 1 bērnu līdz, 2 bērni ar 1 bērni. Pulksten 19.30 „Marta“, ar L. Blūmentāli, H. Lūsi, A. Priednieku-Kavaru, A. Kortanu, J. Niedru galvenās lomās. Dirigents J. Kalniņš. Studentiem, skolniekiem un karavīriem pusceļas. — Pianists Nikolajs Orlōvs šodien iebrauc Rīgā. Pirmdien, 15. oktobrī, viņa klavierākars Nacionālajā operā. Programā S. Tāpejeva Prelīde un lūga gis-mollā, Brāmsa Variācijas un lūga par Hendeļa tēmu, Skrajbina 2 etīdes op. 42, Poēme saticīque, Šimanovska Variācijas, Šuberta-Lista Dziesmu parafrāzes, Šūmana Tokāta. Studentiem, skolniekiem un karavīriem pusceļas. — Otrdien, 16. oktobrī, „Marta“. Studentiem, skolniekiem un karavīriem pusceļas.

Dalles teātris. Sestdien, 13. oktobrī, pulksten 19.30 tautas izrādē „Monmartra vijolīte“ ar Marīnu Kārklīņu Ninonas lomā. — Svētdien, 14. oktobrī, pulksten 14. lētā izrādē „Jūras vilki“. Pulksten 19.30 „Karogs aicina“. Pusceļas. — Pirmdien, 15. oktobrī, pulksten 19.30 „Karogs aicina“. — Otrdien, 16. oktobrī, pulksten 19.30 komēdija „Ceļu jaunība“. — Trešdien, 17. oktobrī, pulksten 19.30 tautas izrādē prof. P. Saksa viesizrādē „Trejmeitiņas“. — Ceturtdien, 18. oktobrī, pulksten 19.30 pirmo reizi V. Šekspīra traģēdija „Jūlijs Cezars“. Biļetes uz pirmizrādi jau dabūjamas.

Literatūra.

Atpūta. 519. №. — 1934. g. 12. oktobrī.

LTA iekšzemes ziņas.

Rīgā, 12. oktobrī. **Pie valdības galvas Dr. K. Ulmaņa** šodien ieradās studentu konkordiju prezidiju senioru delegācija un pasniedza viņam uz mākslinieciski veidotas pakājes savu krāsu karodziņus. Uz sudraba plāksnes uzraksts: „Latvijas

tautas vadonim ministru prezidentam Kārlim Ulmanim. Dziļā pateicībā un cieņā nododam mūsu karogus Jūsu vadībai. Latvijas universitātes konkordijas: Valdemārija, Imantija, Zelmenis, Sinteniece.“

KURSI.

Rīgas biržā 1934. gada 13. oktobrī.

Devīzes:

1 Amerikas dollars	3,01—3,13
1 Anglijas mārciņa	14,97—15,27
100 Francijas franku	20,21—20,41
100 Beļģijas belgu	72,05—72,80
100 Šveices franku	100,00—101,00
100 Itālijas liru	26,40—26,90
100 Zviedrijas kronu	78,50—80,50
100 Norveģijas kronu	76,50—78,50
100 Dānijas kronu	68,25—70,25
100 Austrijas šilingu	61,00—63,00
100 Čehoslovākijas kronu	12,70—13,10
100 Holandes guldeņu	207,60—209,60
100 Vācijas marku	123,05—123,85
100 Somijas marku	6,60—6,90
100 Igaunijas kronu	83,00—85,00
100 Polijas zlotu	57,80—59,00
100 Lietavas litu	51,70—52,10
100 Dancīgas guldeņu	101,00—103,00

Vērtspapīri:

6% Zemes bankas ķīlu zīmes	99—100
8% Hipotēku bankas ķīlu zīmes	96—97

Rīgas biržas kotācijas komisijas priekšsēdētājs P. Role.

Zvērināts biržas makleris H. Kiršteins.

Redaktors M. Arons.

Valsts tipogrāfija

izgatavojusi Mantojumu lietu kārtrošanas veidlapas.

Veidlapām pavisam ir 12 atsevišķu formu; no tām četras (9.—12.) paredzētas tikai Latgales vajadzībām. Apsūtot veidlapas, Valsts tipogrāfija lūdz noteikti minēt, kādas formas apsūtītājam būtu derīgas, lai neceltos pāpratumi izpildot apsūtījumus.

Valsts tipogrāfija Rīgā plū.

Ētņu iestāžu sludinājumi.

Valsts zemes banka

(Rīgā, Valdemāra ielā 1-b), pamatojoties uz likumu par Valsts zemes bankas aizdevumu nodrošināšanu ar tiesībām uz lauku nekustamu mantu (Lik. krāj. 1925. g. 111 un 1926. g. 35), paziņo, ka Valsts zemes bankas aizdevumu piedzišanai:

1) Mērsraga pag. valdes telpās 1935. g. 17. janvārī pulkst. 10, pārdos atklātā izsolē Herberta Štolcera tiesības uz Talsu apr. Mērsraga pagasta Mērsraga ciema jaunsaimniecību 175F, Fa, ar ēkām un citiem zemes piederumiem (skat. „Zemes ierīcības Vēstnesis“ 433. num., 6. lapp., 122485);

2) saimniecība sastāv no:
a) 1,80 ha zemes kopplatības;
b) dzīvojamās ēkas, aptiekas ēkas, kūts, klēts, ratnīcas zem viena jumta;

3) solišana sāksies no Ls 600;
4) solītājiem jānodod līdz izsoles sākumam izsoles noturēšanai pilnvarotam Valsts zemes bankas pārstāvim:

a) drošības naudu vienu piekto daļu no 3. pantā minētās summas, t. i. Ls 120,—;
b) Centrālās zemes ierīcības komitejas aplieciņu, ka pircējam atļauts iegūt no valsts zemes fonda iedalītu saimniecību.

Lūgumi aplieciņus iesniegt jāiesniedz Centrālās zemes ierīcības komitejai vismaz 2 nedēļas pirms izsoles dienas.

Tiesību ieguvējam tūlīt pēc tiesību nosaušanas jāpapildina iemaksātā drošības nauda līdz vienai piektajai daļai no nosolītās summas. Pārējās četras piekt-daļas jāiemaksā Valsts zemes bankā ne vēlāk kā 2 nedēļu laikā, skaitot no izsoles dienas.

Šo prasību neizpildīšanas gadījumā pircējs zaudē iemaksāto drošības naudu un tiesības uz saimniecību.

1934. g. 3. oktobrī. 18651
Nā ac 14249

Valsts zemes banka

(Rīgā, Valdemāra ielā 1b), pamatojoties uz lik. par Valsts zemes bankas aizdevumu nodrošināšanu ar tiesībām uz lauku nekustamu mantu (Lik. krāj. 1925. g. 111 un 1926. g. 35), paziņo, ka Valsts zemes bankas aizdevumu piedzišanai:

1) Zentes pag. valdes telpās 1935. g. 22. janv. pulkst. 10 pārdos atklātā izsolē Ernesta Antija tiesības uz Talsu apr. Zentes pag. Rindzeles muižas Grunču zemes gabala 48F, Fa ar ēkām un citiem zemes piederumiem (skat. „Zemes ierīcības Vēstnesis“ 414. num. 22. lap p., 8520/86881);

2) Saimniecība sastāv no:
a) 22,26 ha zemes kopplatības;
b) dzīvojamās ēkas;

3) solišana sāksies no Ls 1300,—
4) solītājiem jānodod līdz izsoles sākumam izsoles noturēšanai pilnvarotam Valsts zemes bankas pārstāvim:

a) drošības naudu 1/5 daļu no 3. pantā minētās summas, t. i. Ls 260,—
b) Centrālās zemes ierīcības komitejas aplieciņu, ka pircējam atļauts iegūt no valsts zemes fonda iedalītu saimniecību.

Lūgumi aplieciņus iesniegt jāiesniedz Centrālās zemes ierīcības komitejai vismaz 2 nedēļas pirms izsoles dienas.

Tiesību ieguvējam tūlīt pēc tiesību nosaušanas jāpapildina iemaksātā drošības nauda līdz 1/5 daļai no nosolītās summas. Pārējās 4/5 daļas jāiemaksā Valsts zemes bankā ne vēlāk kā 2 nedēļu laikā, skaitot no izsoles dienas.

Šo prasību neizpildīšanas gadījumā pircējs zaudē iemaksāto drošības naudu un tiesības uz saimniecību. Nā ac 13451

1934. g. 1. oktobrī. 18392

Nodokļu departamenta nodokļu piedzinējs paziņo, ka 1934. g. 22. oktobrī pulkst. 11.30 Rīgā Kalpaka bulv. 1 dz. 5 pārdos vairāksolišanā Benciona-Rachmīla Maikveiča mēbeles, novērtētas par Ls 220, viņa dažādu nodokļu parāda piedzišanai.

Rīgā, 1934. g. 10. okt. 194240

Nodokļu departamenta nodokļu piedzinējs paziņo, ka 1934. g. 22. oktobrī pulkst. 12 Rīgā, Stabu ielā 28, dz. 7, pārdos vairāksolišanā Gerasima Reiserā mēbeles, novērt. par Ls 828,—, viņa dažādu nodokļu parāda piedzišanai.

19351b
Rīgā, 1934. g. 10. oktobrī.

Rīgas pilsētas valdes sociālās apgādes nodaļa izsludina par nederīgu nozaudēto darba grām. Z № 61430, ko Jelgavas pils. valde izdevusi Anai Ēmitčens.

Kara ministrijas Apgādes pārvalde

(Valdemāra ielā 10/12, Rīgā)

Iegādās rakstiskā izsolē

1934. gada 23. oktobrī, pulkst. 11:

velosipedus

armijas parauga, apm. 120 līdz 125 gab.

Piedāvājumi jānodrošina ar 5% no piedāvājuma summas. Izsole notiks izsolu teipās, Valdemāra ielā 10/12, 1-a dz. (ieeja no Elizabetes ielas). Tuvāki paskaidrojumi — Apgādes pārvaldes finanču daļā, Rīgā, Valdemāra ielā 10/12, 4. dz. L 3277 19348x

Dzelzceļu mašīnu un materiālu direkcija

izsludina

rakstveida sacensību

1934. g. 26. oktobrī uz ciindru eļļu, slaptvaikam — 20000 kg Sacensības sākums pulkst. 11, 121. ist. Daļībniekiem jāiemaksā drošības nauda 5% no piedāvājumu vērtības. Tuvākas ziņas dzelz. virsvaldē, Gogoja ielā 3, 103. istabā. L 3240 19349x

Mežu departaments

paziņo, ka š. g. 17. oktobra augoša meža pārdošanas izsoles sludinājums,

kļūdas izlabojot, šādi grozīts:

Alūksnes virsmežniecībā: 4. izs. vienībā, tekstā pēc kv. 78, iespiests „1. atd. vietā jābūt 2. atd.“.

Taurkalna virsmežniecībā: 1. izs. vienībā, tekstā pēdējā rindkopā no augšas iespiests: „c. 1922./23.g.“ vietā jābūt: „c. 1922./24.g.“ 2. izs. vienībā, 7. rindkopā no augšas pēc kv. 59, pierakstīts: „atd.“; 4. izs. vienībā, 9. rindkopā no augšas: kv. 53, atd. 1, c. 1924. g. vietā jābūt: „1932.g. c.“ un tani pašā vienībā, ailē: „Pārdos, pēc platības“ iespiesto „63, 73 ha“ vietā jābūt: „63, 61 ha“.

Ugāles virsmežniecībā: 9. izs. vienībā iespiests „Siliņa“ apg. vietā jābūt: „Saliņa“ apg.; 20. izs. vien. ailē: Piezīmes, pierakstīts: „102. kv., 1. atd., 120. kv., 1. atd. un 147 kv., 1. atd., saudzējama priežu jaunaudze“; 16. izs. vien. ailē: Atstājamo sēklinieku skaits: iespiesto „94“ vietā jābūt: „133“; 17. izs. vien. ailē: „Atstājamo sēklinieku skaits“ iespiesto: „54“ vietā jābūt: „60“.

Ventspils virsmežniecībā: 3. izs. vien., sakarā ar mežierīcības revīziju, Sārņates un Užavas novadu apvienoti vienā ar nosaukumu „Užavas“ novads un kavrtālu numerācija ir mainījies sekojoši: Bij. Sārņates novada 7. kv., — tagad Užavas novada 50. kvart.; bij. Sārņates novada 13. kv., — tagad Užavas novada 58. kv.; bij. Užavas novada 43. kv., — tagad Užavas novada 47. kv.; bij. Užavas novada 44. kv., — tagad Užavas novada 53. kvart.

Mežu departaments arī paziņo, ka no š. g. 17. oktobra mežu pārdošanas izsoles noņemtas Alūksnes virsmežniecībā 1, 2, 3, 9 un 10 izsoles vienības.

Bez tam noņemtas no š. g. 7. novembra izsoles Ainažu virsmežniecībā, 1.—5. izs. vienības. 19453z

Benkavas virsmežniecība

1934. g. 13. novembrī, plkst. 12, Vecauces pagasta valdes telpās pārdos mutvārdu izsolē augošu mežu

pēc platības un celmu skaita, valsts mežā un uz fonda zemēm: I, II, III un IV iecirkņu mežniecībās, Benkavas, Pazānu, Jaunauces un Bukaišu novados, pavisam 41 vienību, pēc platības no 0,12 līdz 0,57 ha un numurētus osus un ozolus, skaitā no 1 līdz 538 koki, no Ls 1,— līdz Ls 403,— vērtībā.

Mežu pārdos uz zemkopības ministra apstiprinātiem nosacījumiem. Virsmežniecība patur sev tiesības izsludinātās vienības noņemt no izsoles pēc saviem ieskatiem.

Tuvākas ziņas Benkavas virsmežniecības kancelejā, tālrunis Aucē 7. 19442z

Bērz-Sīpeles virsmežniecība

1934. g. 29. oktobrī, plkst. 12 Bērzmuizas pagasta valdes telpās: mutvārdu izsolē pārdos

augošu mežu pēc platības un celmu skaita:

no 1. iec. mežniecības II vienības, no Ls 128,— līdz Ls 1718,—; no 3. iec. mežniecības 18 vien., no Ls 67,— līdz Ls 670,—.

Mežu pārdos uz zemkopības ministra apstiprinātiem nosacījumiem.

Virsmežniecība patur sev tiesības izsludinātās vienības noņemt no izsoles pēc saviem ieskatiem. Tuvākas ziņas virsmežniecības kancelejā un pie iecirkņu mežziņiem. 19441z

Burtnieku virsmežniecībā

1934. g. 17. novembrī, pulkst. 13, virsmežniecības kancelejā, Dikļu pag. Budenbrokas muižā,

mutvārdu izsolē pārdos augošu mežu un lazdu kārtiņas

no Ārciema I iec., Vilzēnu II iec., Pociema III iec. un Augstrozes IV iec. mežniecībām, pavisam 41 vienību no Ls 5,— līdz Ls 2.000,— vērtībā.

Mežu pārdos pēc zemkopības ministra 1929. g. 3. oktobra apstiprinātiem nosacījumiem, pie kam mežu resors atbild vienīgi par pārdodamo vienību platību, bet ne par koknes masu. Lazdu kārtiņas pārdos saskaņā ar virsmežniecības nosacījumiem. Izsolē piedalīs personas, kas iemaksās izsoles komisijai 100% drošības naudas no katras vienības izsludinātās vērtības.

Pēc nosaušanas drošības nauda jāpapildina līdz 100% no summas, par kuru vienība nosolīta.

Kā drošības nauda pieņems arī: 1) Latvijas valsts iekšējo aizņēmumu obligācijas, Latvijas hipotēku bankas kļu zīmes un valsts Zemes bankas 6% kļu zīmes; 2) banku un kredītbiedrību garantijas.

Virsmežniecība patur sev tiesību izsludinātās vienības noņemt no izsoles pēc saviem ieskatiem. Tuvākas ziņas virsmežniecības kancelejā. 19336x

Nodokļu departaments nodokļu piedzinējs paziņo, ka 1934. g. 22. oktobrī pulkst. 12 Rīgā m. Kalēju ielā 6 dz. 3 pārdos vairāksolišanā Josefa Glasmana mēbeles, novērtētas par Ls 208, viņa krīzes apkar. nodokļu parāda piedzišanai. 194250

Rīgā, 1934. g. 12. oktobrī.

Dzelzceļu polic. Jelgavas iec. priekšn. palīgs paziņo, ka š. g. 25. oktobrī pulkst. 13, Meitenes stacijā, dzelzceļu policijas telpās pret tūlītēju samaksu pārdos mutvārdu izsolē dzelzceļu polic. glabāšanā esošo mazo Mauzera sistēmas № 112194 revolveri, 635 kal. ieroči pārdos vienīgi tādiem personai, kurai ir atļauja ieroču nēsāšanai un iegūšanai.

Rīgā, 1934. g. 10. oktobrī.

Rīgas pils. lombarda valde,

pamatojoties uz lombarda statūtu 25. §, izsludina par nederīgām šādas par nozaudētām pieteiktas kļu zīmes: № D 955472, 957082, 911628, 962074, 951054, 956734, 992579, 972413, 917519, 926543, 902887, 927595, 999673, 957306, 929602, 899061, 966982, 938962, 969780, 981600, 981643, 973501, 920845, № E 18013, 13833, 11108, 12248. (19356b) Valde.

Rīgas pilsētas valdes sociālās apgādes nodaļa izsludina par nederīgu nozaudēto darba grām., ko Rīgas pils. valdes darba nodaļa 1932. g. izdevusi Jānim Jumikis. 19330b

Rīgas pilsētas valdes sociālās apgādes nodaļa izsludina par nederīgu nozaudēto darba grām. R. № 138700/141085, ko Rīgas pils. valdes darba nodaļa 1932. g. 23. septembrī izsniegusi Andrejam Krivojs. 19331b

Rīgas pilsētas valdes sociālās apgādes nodaļa izsludina par nederīgu nozaudēto darba grām. R. № 145704/147520, ko Rīgas pils. valdes darba nodaļa 1933. g. 9. janv. izdevusi Milda Vichmans. 19332b

Rīgas prefektūras ārējā nodaļa izsludina par nederīgu nozaudēto Latvijas kultūras veicināšanas biedrības bibliotēkas paziņojumu № 6401, izd. 1928. g. 4. septembrī.

Rīgas galvenā pasta priekšnieks izsludina par nederīgu nozaudēto personas aplieciņu, kas 1931. g. 24. jūlijā izdota pastniekam Aleksandram Laizanam. 19327r

Rīgas kaļa apr. priekšnieks izsludina par nozaudētu 11. Dobeles kājn. pulka komandiera Pēterim Antona d. Denkinam, dzim. 1904. g., izd. 1926. g. 11. jūn. karaklausības aplieciņu № 130.

Nozaudēta tiesību ziņību fak. studenta Haralda Biezā (matr. 14918) lekciju grāmatīņa, kuru līdz skaitit par nederīgu. 19333r

7. Siguldas kājnieku pulka komandieris izsludina par nederīgu nozaudēto atvaļinājuma apliec. № 7245, ko viņš izdevis dzīkareivim Andrejam-Robertam Kļavinam. 19320r

Aizputes aizsargu pulka komandieris izsludina par nederīgu nozaudēto dienesta aplieciņu № 70, ko viņš 1928. g. izdevis Ernestam Putniņam. 19321r

Jelgavas pilsētas valde izsludina par nederīgu nozaudēto darba grāmatīņu Z 77601, ko Džūkstees pag. valde 1932. g. 10. aug. izdevusi Jānim Vasiljevan. 19328r

Dažādi sludinājumi.

Akc. sab.

Šokolādes un konfekšu fabr.

„UNION“

valde uzaicina savus akcionārus uz 1934. g. 5. novembrī pulkst. 17

ārkartēju pilnu sapulci

sabiedrības telpās Rīgā Pērses ielā 10/12.

Dienas kārtība:

- 1) Sapulces priekšsēdētāja un sekretāra vēlēšanas.
- 2) Jautājums par nekustamā īpašuma pirkšanu, kuŗā atrodas fabrikas uzņēmums.
- 3) Vēlēšanas. 19445o

Sērkočiņu fabriku akc. sab.

„Vasilijs Andrēja d. Lapšins“

likvidācijas komisija, pamatodmās uz sabiedrības statūtu 63. §, sasauc

otrreizējo kārt. akcionāru sapulci

1934. g. 2. novembrī pulkst. 20 Rīgā Brīvības ielā 95/97 dz. 3 likvidācijas komisijas telpās.

Dienas kārtība:

- 1) Likvidācijas komisijas ziņojums.
- 2) Gada pārskatu apstiprināšana.
- 3) Budžeta jautājums.
- 4) Sabiedrības Daugavpili Šosejas ielā 192 piederoša nekustamā īpašuma atsavināšana.
- 5) Pretenzijas pret L. Nemirowski nodrošināšana un realizēšana.
- 6) Dažādi jautājumi.

Piezīme. Akcionāriem, kuŗi vēlas piedalīties otrreizējā kārtējā sapulcē ar balsstiesībām, jāiesniedz likvidācijas komisijai — Rīgā Brīvības ielā 95/97 dz. 3 ne vēlāk kā 7 dienas pirms otrreizējās kārtējās sapulces (statūtu 55. §) savas akcijas vai kredītiestāžu aplieciņas (kvītis) par to, ka viņi šīs akcijas nodevuši attiecīgo iestāžu glabāšanā vai arī iekļājuši.

Otrreizējā kārtējā sapulcē skaitīs par likumīgi notikušu un tās lēmumi ir galīgi, neskatoties uz sapulcē pieteikto akciju skaitu. Rīgā, 1934. g. 12. okt. 19446o

Misiones biedrība „Gaisma“

Liepājā,

Teodora Breikša ielā 19, dz. 5, likvidējas.

Likvidāciju izdara biedrības valde uz iekšlietu ministra 1934. g. 4. sept. 42. lēmuma pamata. Ja kam būtu kādas prasības, līdz tās izdarīt visdrīzākā laikā.

Liepājā, 1934. g. 10. oktobrī. Likvidatori: biedrības valde, priekšsēdētājs M. Šmits, Liepājā, Teodora Breikša ielā 19, dz. 5. 19335r

Sarkandaugavas kultūras biedrības

likvidācijas komisija, saskaņā ar likuma par biedrību, savienību un politisku organizāciju slēgšanas, likvidācijas un reģistrēšanas kārtību izņēmuma stāvokļa laikā 5. pantu („Valdības Vēstnesis“ 1934. g. 130. num.), uzaicina Sarkandaugavas kultūras biedrības mantas turētājus, debitorus un citas ieinteresētās personas pieteikties 1 mēneša laikā, skaitot no šā sludinājuma

iespiešanas dienas. Šinī laikā nepieteiktās tiesības un prasījums atzīs par spēku zaudējušiem. Personām, pie kuŗām atrodas likvidējamās biedrības mantas, nekavējoties jāpieteic likvidācijas komisijai, kādas mantas viņu pārzinā atrodas, un līdz tālākam rīkojumam šīs mantas jāuzglabā. Par mantu nepieteikšanu draud likumā paredzētais sods. Visi pieteikumi adresējami Sarkandaugavas kultūras biedrības likvidācijas komisijai Rīgā, Brupinieku ielā 33, vai arī personīgi iesniedzami likvidācijas komisijai darbdienās, izņemot sestdienas, no 16—18.

Rīgā, 1934. g. 9. oktobrī.

Likvidācijas komisijas priekšsēd. zvēr. adv. pal. 19340r Ad. Ozoliņš.

Ar iekšlietu ministra 1934. g. 2. oktobra lēmumu („Valdības Vēstnesis“ 227. num., 1934. g.) slēgtas

„Vispārējās darbinieku biedrības“

likvidācijas komisija uzaicina visus minētās biedrības mantas turētājus, debitorus, kreditorus un citas ieinteresētās personas pieteikties 1 mēneša laikā, skaitot no sludinājuma iespiešanas dienas „Valdības Vēstnesis“.

Terminā nepieteiktās tiesības un prasības atzīs par spēku zaudējušām.

Personām, pie kuŗām atrodas likvidējamās biedrības mantas, jāpaziņo likvidācijas komisijai, kādas mantas atrodas viņu pārzinā un tās jāglabā līdz likvidācijas komisijas pieprasījumam. Visi paziņojumi iesniedzami likvidācijas komisijai Rīgā, Lāčplēša ielā 43/45, dz. 1.

Rīgā, 1934. g. 11. okt. 19343r

Ar iekšlietu ministra 1934. g. 2. oktobra lēmumu („Valdības Vēstnesis“ 1934. g. 227. num.) slēgtas

„Latvijas komivojažieru biedrības“

likvidācijas komisija uzaicina visus minētās biedrības mantas turētājus, debitorus, kreditorus un citas ieinteresētās personas pieteikties 1 mēneša laikā, skaitot no šā sludinājuma iespiešanas dienas „Valdības Vēstnesis“.

Terminā nepieteiktās tiesības un prasības atzīs par spēku zaudējušām.

Personām, pie kuŗām atrodas likvidējamās biedrības mantas, jāpaziņo likvidācijas komisijai, kādas mantas atrodas viņu pārzinā un tās jāglabā līdz likvidācijas komisijas pieprasījumam. Visi paziņojumi iesniedzami likvidācijas komisijai Rīgā, Lāčplēša ielā 43/45, dz. 1.

Rīgā, 1934. g. 11. okt. 19341r

Ar iekšlietu ministra 1934. g. 2. oktobra lēmumu („Valdības Vēstnesis“ 1934. g. 227. num.) slēgtas

„Virsu taisītāju arod-biedrības“

likvidācijas komisija uzaicina visus minētās arodbiedrības mantas turētājus, debitorus, kreditorus un citas ieinteresētās personas pieteikties 1 mēneša laikā, skaitot no sludinājuma iespiešanas dienas „Valdības Vēstnesis“.

Terminā nepieteiktās tiesības un prasības atzīs par spēku zaudējušām.

Personām, pie kuŗām atrodas likvidējamās biedrības mantas, jāpaziņo likvidācijas komisijai, kādas mantas atrodas viņu pārzinā un tās jāglabā līdz likvidācijas komisijas pieprasījumam. Visi paziņojumi iesniedzami likvidācijas komisijai Rīgā, Lāčplēša ielā 43/45, dz. 1.

Rīgā, 1934. g. 11. okt. 19342r

Kuldīgas - Ventspils autosatiksmes braucienu saraksts

no 1934. g. 15. oktobra.

Ikdienas no Kuldīgas plkst. 7.00 Ventspils plkst. 15.30

Pirmās Ziemas svētku un Liel-dienas svētku dienās:

no Kuldīgas plkst. 7.00; no Ventspils plkst. 10.00.

19337r Uzņēmējs Karķītis.

Maksā